

Yrkesval och skolminnen

I: hu kām de sej att ni vaalde dām yrkena sām ni
vaalde (.) va fikk dej att blii lāārare
A: fō de fōrsta ha ja allti tykket āmm baarn
I: jāā
A: de va de- vel de fōrsta altārnatiive ā ā ja hadde
smāāsyskån (.) ā sen haar ja ganska många i
slekten sām e lāārare (.) ja troor att de påāverka
I: mm just de (.) va de svāårt att studeera eller hu-
(---) hu lenge too de ā
A: de too dām dā āāren sām de måsta taa
I: just de
A: jāā
I: jāā (.) ā så bleev man klaar
A: jāā
I: hu va de me dej
B: joo de va- de va sāā att de va egentligen it nāā
vaal dāā (.) ja va jo- börja va liite halvvoxen onde
kriige ā dāā va de ju bara att- att de dāār friivilliga
ā jābba mee fōstāss att de blee no me dee sen (.)
sen sen några āār seenare så va de- så de
påāstoo (.) de va fleera sām påāstoo faar min ā (.)
ā en annan gooseegare påāstoo att ja sko no
kansje boorda fara ti- ti skoolan men it hadd ja
nāān lost ti dee ja hadd jo jābba fleera āār redan
dāā så (.) de fikk blii me dee va rooligare så
I: mm
B: så att de fell sej bara på de sette att (.) dee sām
sko jōras ā de de va no nārmast va i skoogen dā
fōrst ā sen sen blee de no liite me (.) liite me me
joorbruuksarbeete ā sātnt (.) de va- de va
inleedningin på (.) på- på jābbande
I: jāā
B: de kām liksām sām sjelvklāart bara

B: ja hadd jo int så många lāārare ja bara (.) ja
hadd jo bara tvāā
A: jo men den dā eena den eena rekkār braa till
att minnas men hon joord ju it- hon va itt āt dej på
de-
B: hon va hemst braa mot mej
A: hon va braa mot dej så du minns henne kansje
int på de sette sām ja minns henne
B: jāā nej nej hon tykket āmm mej
I: leevār dām ennu ellār
A: nāā hon leevār int
B: nāā dām e bāāda
A: bāāda e dōōda
I: jāā jāā (.) va lāārare strenga på den tiiden
A: ā sen minns ja ju frān- frān staan fōstāss frān
mellanskoolan

B: no va dām liite strenga joo no troor ja dee no (.)
it veet ja- it veet ja ām dām de dā i smāāskoolan
att dāā va no kansji så strengt (.) de veet ja it
A: ja veet it va man ska kalla de
B: nej nej

I: Hur kom det sig att ni valde de yrkena som ni
valde? Vad fick dig att bli lärare?
A: För det första har jag alltid tyckt om barn.
I: Jā.
A: Det var det- väl det första alternativet och, och
jag hade småsyskon. Och sedan har jag ganska
många i slakten som är lärare. Jag tror att det
påverkade.
I: Mm, just det. Var det svårt att studera eller hur-
(---) hur länge tog det och?
A: Det tog de där åren som det måste ta.
I: Just det.
A: Jā.
I: Jā. Och så blev man klar?
A: Jā.
I: Hur var det med dig?
B: Jo, det var- det var så att det var egentligen inte
något val dā. Jag var ju- började vara lite
halvvuxen under kriget och dā var det ju bara att-
att det där frivilliga och jobba med förstās, att det
blev nu med det sedan. Sedan, sedan några år
senare så var det- så de påstod, det var flera som
påstod, far min och, och en annan godsägare,
påstod att jag skulle nog kanske borde fara till- till
skolan men inte hade jag någon lust till det, jag
hade ju jobbat flera år redan dā så. Det fick bli
med det, det var roligare så.
I: Mm.
B: Så att det föll sig bara på det sättet att, det som
skulle göras och det var nog nārmast vara i
skogen dā fōrst och sedan, sedan blev det nog lite
med, lite med, med jordbruksarbete och sådant.
Det var- det var inledningen på, på- på jobbandet.
I: Jā.
B: Det kom liksom självklart bara.

B: Jag hade ju inte så många lärare jag, bara- jag
hade ju bara tvā.
A: Jo, men den där ena- den ena räcker bra till att
minnas, men hon gjorde ju inte- hon var inte āt dig
på det-
B: Hon var hemskt bra mot mig.
A: Hon var bra mot dig så du minns henne kanske
inte på det sättet som jag minns henne.
B: Jā, nej, nej, hon tyckte om mig.
I: Lever de ānnu eller?
A: Nā, hon lever inte.
B: Nā, de är båda.
B: Bāda är dōda.
I: Jā, jā. Var lärare strānga på den tiden?
A: Och sedan minns jag ju frān- frān stan fōrstās
frān mellanskolan.
B: Nog var de lite strānga, jo, nog tror jag det nog.
Inte vet jag- inte vet jag om de det där i
smāskolan, att där var nu kanske så strāngt. Det
vet jag inte.

A: nä ja börja-

B: nej nå noo va de no noo

A: så ja ska beretta ja va en sän dä (.) onge sän behöövde veldit åfta på vessan (.) å på den tiidn så fikk vi grööt i skoolan men man hade me-ssej en flaska mjölk

I: mm

A: å fast ja jikk på vessan på rasten så måsta ja bejäär uut mej följande lektjoon å då fikk ja kvaar-ståa eftär tjuugu minuutär åm ja bejäära uut mej (.) å däm andra jikk hem

I: åj nej

A: åå de där (.) men så tenkt ja een gång att nu nuu i daa gåår de klaart (.) men nu va de så att de va den timmen från elva ti tålv sän va sista för de va vel handarbeete å slöjd kansje (---) elär va de va senn att vi jikk tiidigare den daan

B: liiti meera juud kansje noo sko va-

A: å när- innan vi sluuta så då sku vi stiiga åpp å stää breve pulpeetn å hon lest härrens velsingnelse å dåå jikk it e fö mej meera så då blee de en stoor pööl på gålve

B: nuu jikk vattne

A: ååh jåå å eftär de- å eftär- ja va ju liivredd å eftär den gången så så böövd ja aldri stå kvaar

I: mhm

A: å nu va de så att min pappa va viise oordföörande hää i direktjoon å ja troor att hon va redd fö hånåm

I: mm

A: å hon trodd att ja beretta de men it vååga ja beretta de hemma hellär så däm visst noog ingenting men ja slapp kvaarsittningana eftär de

A: Jag vet inte vad man ska kalla det.

B: Nej, nej.

A: När jag började-

B: Nej, nå nog var det nu nog.

A: Så jag ska berätta, jag var en sådan där unge som behövde väldigt ofta på wc. Och på den tiden så fick vi gröt i skolan, men man hade med sig en flaska mjölk.

I: Mm.

A: Och fast jag gick på wc på rasten så måste jag begära ut mig följande lektion och då fick jag kvar-stå efter tjugo minuter om jag begärde ut mig. Och de andra gick hem.

I: åj nej.

A: Och det där. Men så tänkte jag en gång att nu i dag går det klart. Men nu var det så att det var den timmen från elva till tolv som var sista, för det var väl handarbete och slöjd kanske (---) eller vad det var sedan, att vi gick tidigare den dagen.

B: Lite mera ljud kanske nog skulle vara-

A: Och när- innan vi slutade så då skulle vi stiga upp och stå bredvid pulpeten och hon läste herrrens välsignelse och då gick inte det för mig mera så då blev det en stor pöl på golvet.

B: Nu gick vattnet.

A: åh, ja och efter det- och efter- jag var ju livrädd och efter den gången så behövde jag aldrig stå kvar.

I: Mhm.

A: Och nu var det så att min pappa var vice ordförande här i direktionen och jag tror att hon var rädd för honom.

I: Mm.

A: Och hon trodde att jag berättade det men inte vågade jag berätta det hemma heller, så de visste nog ingenting men jag slapp kvarsittningarna efter det.